

COD DE DEONTOLOGIE MEDICALĂ VETERINARĂ
aprobat prin Hotărârea Congresului Colegiului Medicilor Veterinari
din Republica Moldova nr. 2 din 14 mai 2022

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Articolul 1

- (1) Codul de deontologie medicală veterinară este elaborat în temeiul Legii 121/2020 din 09.07.2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.
- (2) Codul de deontologie medicală veterinară se va respecta obligatoriu de către toți medicii veterinari înscrși în Colegiul Medicilor Veterinari din Republica Moldova (în continuare - Colegiul), care își exercită profesia pe teritoriul Republicii Moldova ca medici veterinari.
- (3) Codul de deontologie medicală veterinară se respectă și de către cetățenii altor state care prestează servicii medicale veterinare cu caracter definitiv, ocazional sau temporar pe teritoriul Republicii Moldova, conform legislației în vigoare.

Articolul 2

Codul de deontologie medicală veterinară reglementează conduita unitară a membrilor Colegiului, consimțită și acceptată ca obligatorie.

Articolul 3

Medicii veterinari sunt datori să își îndeplinească toate obligațiile ce le revin, conform legilor și reglementărilor din Republica Moldova.

Articolul 4

Este interzisă denigrarea profesiei de medic veterinar.

Articolul 5

Medicii veterinari trebuie să se preocupe continuu pentru a-și desăvârși pregătirea profesională.

Articolul 6

Medicii veterinari trebuie să aibă o ținută morală demnă în viața profesională și socială.

CAPITOLUL II
Îndatorări profesionale

Articolul 7

- (1) Medicii veterinari trebuie să dea dovadă, în exercitarea profesiei, de demnitate, onestitate, probitate, competență și devotament profesional.
- (2) În acest sens, medicii veterinari au următoarele îndatoriri:
 - a) să nu practice activități incompatibile cu demnitatea de medic veterinar, cum ar fi:
 - obținerea de bunuri fără prestarea unei munci echivalente;
 - obținerea de câștiguri ilicite;
 - exercitarea unor acte de intervenționism sau trafic de influență;
 - b) să manifeste corectitudine în redactarea prescripțiilor medicale veterinare și a tuturor actelor sanitare veterinare; sunt interzise emiterea și transmiterea de documente (certificate, prescripții etc.) în alb, purtând semnătura și ștampila medicului veterinar, fără a fi completate cu textul corespunzător;
 - c) să ducă evidența zilnică a activităților profesionale îndeplinite și să nu întocmească documente neconforme cu realitatea;
 - d) să nu elibereze medicamentele de uz veterinar pentru uz uman;
 - e) să respecte normele privind igiena mediului și protecția animalelor;
 - f) să elibereze medicamentele de uz veterinar care au perioadă de așteptare numai pe bază de prescripție medicală veterinară eliberată de un medic veterinar autorizat în condițiile legii;

- g) să folosească medicamentele de uz veterinar în conformitate cu prevederile prospectului de utilizare a acestora.

Articolul 8

Medicii veterinari trebuie să apere sănătatea publică prin activitatea profesională desfășurată.

Articolul 9

În activitatea lor, medicii veterinari trebuie să respecte normele legale de protecție a muncii.

Articolul 10

- (1) Este interzisă uzurparea de titluri sau utilizarea de titluri false.
- (2) Este interzis ca medicul veterinar să gireze cu titlul său și să ofere protecție persoanelor care nu au calificarea necesară pentru practica medicală veterinară.

Articolul 11

- (1) Medicul veterinar își poate afișa numele, cu menționarea profesiei, eventual a specializării, la intrarea în clădirea în care funcționează unitatea medicală veterinară. Tăblița cu numele, profesia și specializarea nu poate depăși dimensiunea de 40 x 60 cm (2.400 cm²) și nu poate purta texte cu caracter de reclamă. Poate fi afișată și tăblița cu orarul de funcționare, dar nici aceasta nu poate conține texte cu caracter de reclamă; dimensiunea și execuția acesteia din urmă nu pot fi provocatoare și nu pot depăși în dimensiuni dublul tăbliței cu numele și profesia.
- (2) Dacă locuința medicului veterinar se află la distanță de sediul profesional, el poate să expună la domiciliul său o tăbliță care să precizeze calitatea sa de medic veterinar, specializarea și gradul științific, ale cărei dimensiuni să nu depășească 10 x 20 cm și care poate conține și alte informații referitoare la activitatea sa de liberă practică.
- (3) Activitatea de liberă practică poate fi desfășurată la sediu și în teritoriu.

Articolul 12

- (1) Medicii veterinari sunt datori să respecte principiile privind reclama profesională; este interzisă reclama nejustificată sau cu atribuirii de pretinse titluri ori calități științifice. Articolele, lecturile, filmele, emisiunile de radio sau de televiziune, precum și convorbirile care implică mijloace de informare în masă destinate publicului larg trebuie să aibă caracter educativ, să servească interesul general al profesiei și să nu constituie un mod de a face reclamă în interes personal.
- (2) Medicul veterinar, atât în exercitarea profesiei, cât și în viața socială, poate folosi denumirea profesiei, specializarea sau gradul său științific, dar fără a avea caracter de reclamă. În exercitarea profesiei, medicul veterinar trebuie să folosească numai acele specializări sau grade științifice care au legătură cu activitatea pe care o exercită.
- (3) Exprimarea unei păreri-verbal sau în scris - trebuie să fie bazată pe observații personale sau pe documente autentice corecte ca formă și conținut, netendențioase, expuse clar și concis.
- (4) Medicul veterinar poate acorda declarații presei scrise, radioului și televiziunii în calitatea sa de cetățean, exceptând referirile la bolile declarabile, care cad sub incidența secretului profesional. Declarația sa nu poate cuprinde manifestări extremiste, expresii compromițătoare, opinii nefundamentate științific, care să ducă la dezinformarea publicului. El trebuie să aibă în vedere toate consecințele posibile ale declarațiilor sale.

Articolul 13

- (1) Medicii veterinari sunt datori să păstreze secretul profesional, indiferent de domeniul în care își desfășoară activitatea. Ei sunt exonerati de această obligație în cazul audierii ca martori.
- (2) În caz de vânzare, cumpărare sau schimb al unui animal tratat de medicul veterinar, acesta nu poate să ofere garanție, atrăgând atenția asupra acestui lucru celui care vinde animalul.

Cazul trebuie consemnat în evidența medicului veterinar.

- (3) Dacă într-un caz de vânzare-cumpărare cumpărătorul solicită consultație pentru stabilirea garanției, aceasta poate fi efectuată numai cu acceptul vânzătorului. Acest accept trebuie consemnat în scris, sub forma unui act privat de bază.
- (4) În acest caz, rezultatul consultației privește ambele părți.
- (5) În cazul în care atât vânzătorul, cât și cumpărătorul aparțin clientelei lui, medicul veterinar poate decide dacă acordă sau nu consultanță pentru vânzarea, cumpărarea, schimbul sau evaluarea animalului.
- (6) Dacă actul de vânzare-cumpărare a avut loc, iar cumpărătorul solicită o consultație privind un viciu de garanție sau o suspiciune a acestuia, medicul veterinar, înainte de acordarea consultației, trebuie să se convingă dacă solicitantul este proprietarul animalului. Locul și ora consultului, în acest caz, trebuie aduse obligatoriu și la cunoștința celeilalte părți.
- (7) Evidențele medicului veterinar conțin informații care trebuie păstrate cu grijă, pentru a nu periclita păstrarea secretului profesional. În cazuri de vânzare-cumpărare de animale, în evidențele tehnice se înscriu numai datele strict necesare.
- (8) Dacă medicul veterinar face referire la asemenea cazuri în cadrul unor conferințe, articole de specialitate, eventual publicații de altă natură, referirea se poate face numai cu respectarea drepturilor personale.

Articolul 14

- (1) Medicul veterinar chemat în fața unei comisii a Colegiului este obligat, în conformitate cu reglementările în vigoare, să se prezinte în fața acesteia, cu excepția unor situații deosebite, și să răspundă cu sinceritate la toate întrebările care îi vor fi puse.
- (2) Medicul veterinar chemat în fața unei comisii a Colegiului este obligat să prezinte toate documentele care îi sunt solicitate.

Articolul 15

Este interzisă practicarea unor activități publice sau politice în măsură să aducă prejudicii profesiei, direct sau indirect, precum și a celor care sunt în contradicție cu Legea nr. 121/2020 și cu prezentul cod.

CAPITOLUL III

Drepturi și îndatoriri față de colegi și colaboratori

Articolul 16

Păstrarea relațiilor de confraternitate, bazate pe principii etice și legale, cu acordarea reciprocă de sprijin moral sau, după caz, de ajutor material, este un drept fundamental al medicilor veterinari.

Articolul 17

- (1) Este interzisă criticarea publică directă sau indirectă a unui confrate.
- (2) Sunt interzise cu desăvârșire insulta, calomnia sau orice alt comportament de natură să prejudicieze onoarea, prestigiul sau dreptul la intimitate.
- (3) Orice diferend sau stare conflictuală între colegi se va soluționa numai pe cale amiabilă între părți sau în fața unei comisii a Colegiului.
- (4) Medicul veterinar trebuie să adopte față de orice coleg un comportament prin care să își asigure respectul și încrederea acestuia în activitatea sa. Medicul veterinar nu poate critica în prezența unei terțe persoane pregătirea, constatările, metodele curative, talentul chirurgical sau comportamentul altui coleg.
- (5) Fiecare medic veterinar are datoria să ia apărarea colegilor față de criticile nefondate ale diferitelor persoane și să le respingă.
- (6) Dacă un medic veterinar constată o greșală evidentă în activitatea altui medic veterinar, trebuie să îl atenționeze cu tact, iar la nevoie să îl informeze pe superiorul acestuia sau Colegiul.

Articolul 18

- (1) Medicii veterinari își pot acorda sprijin reciproc în stabilirea unui diagnostic.
- (2) Medicul veterinar are dreptul să fie înlocuit temporar numai de către alt medic veterinar înscris în Colegiul, în condițiile unei convenții scrise sau acceptate mutual. De îndată ce titularul își reia activitatea, înlocuitorul se va retrage și îl va informa pe cel înlocuit despre activitatea depusă.
- (3) Este de datoria medicului veterinar să ofere toate informațiile necesare colegului care îl înlocuiește sau care asigură serviciul de gardă. El trebuie să ofere acestor colegi informații despre tratamentele în curs, diagnosticele puse, rezultatele terapiei, iar în cazul epizootiilor, despre starea investigațiilor. Medicul veterinar înlocuitor și cel care asigură serviciul de gardă au aceleași obligații când cedează serviciile.
- (4) Medicul veterinar trebuie să își programeze lucrările cu termen sau acțiunile oficiale astfel încât să fie executate de el. Acestea pot fi lăsate în sarcina colegului înlocuitor numai în cazuri bine motivate, iar acțiunile oficiale, doar cu acordul autorităților sanitar- veterinare și numai dacă cel care îl înlocuiește și le poate asuma.
- (5) Medicul veterinar înlocuit și cel înlocuitor au drepturi și obligații identice; cu toate acestea, acțiunile în masă pot fi organizate numai cu acordul celui înlocuit. Medicul veterinar înlocuitor trebuie să spună proprietarilor de animale, fără echivoc, că el funcționează ca înlocuitor, iar după perioada de înlocuire să accepte numai solicitările care nu pot fi considerate drept "racolare de clientelă".

Articolul 19

În cazul unui consult, relațiile dintre medicii veterinari trebuie să fie cooperante și dintre cele mai cordiale; medicul veterinar consultant nu trebuie să se considere superior celui curant.

Articolul 20

- (1) Clientela nu are caracter de teritorialitate și nici de exclusivitate.
- (2) Deturnarea sau încercarea de deturnare a clientelei este interzisă, precum și orice act de concurență neloială.
- (3) Medicul veterinar curant, precum și clientul au dreptul să solicite consultația altui medic veterinar.
- (4) Este indicat ca medicul veterinar consultant să aibă acordul medicului veterinar curant, cu care va colabora începând de la anamneza detaliată și până la prescrierea tratamentului de urmat, care se stabilește de către cei 2 medici după discutarea discretă a cazului.
- (5) Alegerea medicului veterinar pentru consultație sau consultantă este dreptul persoanei fizice sau juridice care o solicită.
- (6) Medicul veterinar nu trebuie să recurgă la recrutarea incorectă a clientelei prin folosirea de agenți sau printr-o activitate promoțională incorectă.
- (7) Medicul veterinar nu poate oferi unei terțe persoane niciun fel de onorariu pentru că l-ar fi recomandat cuiva.
- (8) Activitatea promoțională nu trebuie să aducă atingere drepturilor personale ale altora sau să ducă la concurență neloială între medicii veterinari.
- (9) Medicul veterinar are dreptul ca în termen de 60 de zile de la înregistrarea sa să își publice în mediile de informare: sediul, adresa, numărul de telefon, orarul de consultație, specialitatea. În cazul în care intervin modificări, anunțul poate fi repetat după alte 60 de zile.
- (10) Se consideră reclamă incorectă dacă medicul veterinar comunică prin mass-media, în țară sau peste hotare, informații false despre persoana sau activitatea sa. Nu se consideră reclamă incorectă dacă despre medicul veterinar apar studii, interviuri, reportaje, anunțuri. Periodicitatea și conținutul acestora nu trebuie să lezeze bunul-simț. Medicul veterinar nu trebuie să creeze impresia că are rezultate superioare colegilor săi ori că lucrează cu tarife mai mici.

- (11) Medicul veterinar trebuie să se abțină să creeze neîncredere în rândul deținătorilor de animale față de alți colegi în lipsa sau față de colegul pe care îl înlocuiește, fapt ce ar putea avea drept rezultat lărgirea propriei clientele.

Articolul 21

Medicul veterinar este obligat să răspundă, în limitele competenței sale, la orice solicitare de consultație sau consultanță. El are dreptul să obțină toate informațiile despre cazul cercetat, de natură să îi faciliteze consultația sau consultanța.

Articolul 22

- (1) Tratamentul prescris va fi aplicat de medicul veterinar curant, misiunea medicului veterinar consultant încetând din acel moment. În cazul în care medicul veterinar curant nu este de acord cu tratamentul prescris de medicul veterinar consultant, el poate refuza să îl aplice, solicitând în acest caz o nouă consultație. Dacă ea este refuzată de proprietar, medicul veterinar curant își poate declina responsabilitatea.
- (2) Pentru a preveni orice situație litigioasă derivând din cele de mai sus, este necesar ca proprietarul să fie informat despre diagnostic, prognostic, tratament, inclusiv despre prețul aproximativ al acestuia, făcând astfel clientul responsabil de decizia luată.

Articolul 23

- (1) **Tarifele** vor fi stabilite de fiecare medic veterinar în funcție de competențele pe care i le atribuie titlurile profesionale recunoscute oficial.
- (2) Pentru asistența medicală veterinară prestată medicul veterinar are dreptul la rambursarea cheltuielilor și încasarea tarifelor pentru manoperă.
- (3) Medicul veterinar este obligat să afișeze la locul de exercitare tarifele aplicate. Odată cu solicitarea unei prestații, deținătorul de animale trebuie să accepte tariful.
- (4) Medicul veterinar, după efectuarea intervenției, face calculul onorariului (tariful plus cheltuielile ocazionale) pe care îl încasează, exceptând cazul în care a convenit altfel cu proprietarul. Plata onorariului este obligatorie din partea proprietarului sau a împuternicitului acestuia.
- (5) În cazul prestațiilor asupra efectivelor mari din ferme, onorariul trebuie să fie în raport cu prestațiile prevăzute în contractul încheiat în prealabil. Deținătorul de animale va suporta toate cheltuielile ocazionate de consultul și tratamentul animalelor.
- (6) Onorariul se plătește pentru tratarea animalului bolnav și pentru consultanța de specialitate acordată.
- (7) Medicul veterinar poate renunța la onorariu sau la tariful de lucru:
- a) dacă tratează animalul unei rude până la gradul al III-lea inclusiv sau al unui alt medic;
 - b) dacă proprietarul a suferit o pagubă prea mare în raport cu costul intervenției;
 - c) dacă a tratat animalele unei organizații de caritate;
 - d) dacă a tratat câini ghizi pentru nevăzători sau animale accidentate a căror viață era în pericol iminent;
 - e) dacă proprietarul nu dispune de resurse financiare din motive sociale.

Articolul 24

Prestațiile oferite de către medicul veterinar vor fi corespunzătoare nivelului actual al științelor medicale veterinare.

Articolul 25

Medicul veterinar va lua apărarea confratelui acuzat de o greșală necomisă, cunoscând că medicul veterinar nu poate fi făcut răspunzător de rezultate, ci numai de mijloacele folosite și de modul de lucru.

Articolul 26

Medicul veterinar va manifesta o atitudine de respect mutual intercolegial, îndatorire care îl

obligă să nu provoace unui coleg daune de nicio natură.

Articolul 27

Medicul veterinar va cultiva în rândul colaboratorilor cinstea, încrederea, respectul, corectitudinea, atitudinea de loialitate și se va abține să dea informații care ar putea dăuna unui coleg.

Articolul 28

Considerația pentru predecesorii care și-au adus contribuția la dezvoltarea profesiei, precum și față de confrății cu realizări deosebite, cu conduită ireproșabilă și activitate neobosită în slujba profesiei reprezintă o îndatorire a fiecărui medic veterinar.

Articolul 29

- (1) Medicul veterinar are dreptul să angajeze alți medici veterinari și personal auxiliar.
- (2) El va veghea ca aceștia să nu execute acțiuni de natură să îi implice în practica ilicită care se pedepsește prin lege.

Articolul 30

Medicul veterinar trebuie să își ordoneze activitatea astfel încât să nu știrbească prestigiul corpului medical veterinar.

Articolul 31

- (1) Fiecare membru al Colegiului trebuie să acorde celorlalți membri, precum și celor aleși în funcții de conducere respectul cuvenit și să pretindă același lucru față de persoana și munca sa.
- (2) Eventualele observații și critici fondate trebuie făcute cunoscute organelor competente ale Colegiului, într-un cadru demn și în limitele unor norme comportamentale unanim acceptate.

CAPITOLUL IV

Drepturi și îndatoriri față de proprietarii de animale

Articolul 32

- (1) În relația cu clienții, medicul veterinar trebuie să dea dovadă de competență, tact, seriozitate și înțelegere față de natura afectivă a relației acestora cu pacienții.
- (2) În acest sens, medicul veterinar va informa clientul despre starea pacientului, tratamentul indicat și costul estimativ al acestuia; va evita aplicarea unor tratamente inutile; se va rezuma la numărul de consultații strict necesare.

Articolul 33

Pe parcursul tratamentului sau al actului chirurgical, medicul veterinar este obligat să atragă atenția deținătorului animalului despre costul intervențiilor. În cazurile în care rezultatele nu pot fi garantate, deținătorii de animale trebuie să fie preveniți asupra posibilelor consecințe. În cazul în care, deținătorul animalului insistă pentru intervenție, chiar dacă a fost prevenit asupra posibilelor riscuri și consecințe, o eventuală daună nu poate fi pusă în sarcina medicului veterinar, dacă intervenția a fost corectă. Atât faptul că medicul veterinar a prevenit deținătorul asupra riscului, cât și insistența acestuia pentru intervenție trebuie consemnate în scris.

Articolul 34

Conduita medicului veterinar în acordarea asistenței medicale veterinare presupune:

- a) ca investigația medicală veterinară să țină cont de toate datele anamnetice și de semnele de boală;
- b) ca pacientul să beneficieze, în condițiile date, de un tratament adecvat;
- c) ca să instituie cu cea mai mare grijă acele măsuri care sunt necesare pentru prevenirea și evitarea răspândirii bolii, salvarea vieții pacientului, vindecarea și restabilirea capacității de producție;
- d) că poate recurge la un consult colectiv, atât în cazurile prevăzute de normele tehnice, cât

- și din propria inițiativă;
- e) că pe parcursul activității medicul veterinar este răspunzător de metoda de investigație, medicația și mijloacele terapeutice;
 - f) că medicul veterinar poate prescrie și folosi numai medicamente cunoscute și înregistrate în țară, iar în caz de folosire experimentală a unui medicament, este obligat să solicite în scris acordul deținătorului de animale.

Articolul 35

- (1) Un consult colectiv poate fi propus de medicul veterinar sau poate fi solicitat de proprietar.
- (2) Medicul veterinar curant are obligația să informeze în amănunt și la obiect colegii despre obiectul consultului.
- (3) Activitatea medicilor veterinari chemați la consult nu înseamnă diminuarea încrederii în medicul veterinar curant și nici diminuarea autorității sale profesionale.

Articolul 36

- (1) Medicul veterinar are obligația de a stabili calitatea celui care se prezintă cu animalul - dacă este proprietar, deținător sau dacă are drept de uzufruct în cazuri de castrare sau în alte intervenții care provoacă modificări ireversibile în organism, intervenția făcându-se cu acordul scris al deținătorului.

Articolul 37

- (1) Medicul veterinar este obligat să facă cunoscut programul său de lucru, din care să rezulte când și unde poate fi găsit, unde și când i se pot lăsa mesaje. În caz de absență, trebuie să facă publică durata absenței, numele celui care îi înlocuiește, adresa și telefonul acestuia.

Articolul 38

Medicul veterinar este obligat ca pe lângă atribuțiile oficiale și alte sarcini să ia în considerare caracterul de prim ajutor, urgența și gravitatea cazurilor anunțate. După anunțare și luarea la cunoștință, ordinea de urgență este stabilită de către medicul veterinar. În cazul anunțării simultane a mai multor cazuri urgente, medicul veterinar trebuie să procedeze rațional, cerând ajutorul unui coleg și acordând sfaturi de prim ajutor deținătorilor de animale.

Articolul 39

- (1) Orice situație care pune în pericol iminent viața animalului necesită prim ajutor.
- (2) Acordarea de prim ajutor nu poate fi refuzată. Cazul de prim ajutor beneficiază de prioritate.

Articolul 40

Medicul veterinar trebuie să aprecieze dacă sunt întrunite condițiile indispensabile pentru intervenție și tratament, dacă sunt asigurate condițiile de microclimat și dacă cel chemat să colaboreze este apt și sănătos. Dacă aceste elemente nu sunt întrunite, el trebuie să refuze intervenția.

Articolul 41

Medicul veterinar trebuie să întocmească, să completeze și să țină evidențele tehnice și financiar-contabile în conformitate cu prevederile legale.

Articolul 42

Medicul veterinar este obligat ca după fiecare consultație să îl pună în temă pe deținătorul de animale în legătură cu caracterul bolii - dacă boala este transmisibilă sau nu, dacă membrii familiei se pot îmbolnăvi sau nu -, cu prognosticul, costurile probabile ale tratamentului și posibilitățile de valorificare în caz de tăiere de necesitate.

Articolul 43

Medicul veterinar trebuie să îl îndrume pe proprietar asupra măsurilor ce trebuie aplicate pentru limitarea pagubei deja produse sau pentru prevenirea alteia. Dacă deținătorul de animale nu se

conformează și prin activitatea sa lezează regulile sanitare veterinare privind apărarea sănătății animalelor și sănătății publice, el este avertizat de medicul veterinar, care anunță autoritățile competente.

Articolul 44

Acordarea asistenței medicale veterinare **trebuie refuzată**:

- a) dacă aceasta contravine legii;
- b) în caz de solicitare a eutanasiei, dacă dreptul de proprietate asupra animalului nu este lămurit pe deplin;
- c) dacă intervenția atrage modificări ireversibile, iar dreptul de proprietate nu este pe deplin lămurit, de exemplu castrări, vasectomie la animale de prăsilă;
- d) dacă se solicită intervenții menite să mascheze defecte congenitale, în condițiile în care fondul genetic ar rămâne neschimbat;
- e) în cazurile de vânzare-cumpărare pentru ascunderea anumitor vicii ale animalului;
- f) dacă intervenția solicitată depășește capacitățile medicului veterinar sau dacă acesta nu dispune de condițiile de dotare adecvate, exceptând cazurile de prim ajutor. În asemenea cazuri medicul veterinar este obligat să atragă atenția proprietarului că el a îndepărtat pericolul iminent de moarte și că tratamentul trebuie continuat la un alt medic veterinar care dispune de condiții de dotare corespunzătoare.

Articolul 45

Acordarea asistenței medicale veterinare **poate fi refuzată**:

- a) dacă proprietarul nu respectă indicațiile medicului veterinar, deși a fost avertizat asupra comportamentului animalului;
- b) dacă animalul a fost tratat și de un alt medic veterinar, dar medicul veterinar ulterior solicitat nu a obținut informațiile indispensabile privind tratamentele anterioare;
- c) dacă rezultatul scontat este mai mic decât riscul;
- d) dacă proprietarul nu poate asigura condițiile impuse de intervenție;
- e) dacă medicul veterinar este solicitat de o persoană de rea - credință; refuzul nu este valabil în cazuri de prim ajutor, suspiciune de boală infectocontagioasă sau zoonoză; chiar și în cazul unei asemenea persoane, medicul veterinar poate acorda asistență, dând toate indicațiile în prezența unor martori credibili;
- f) dacă proprietarul îl discreditează, îl insultă sau chiar devine violent;
- g) dacă medicul veterinar se află în incapacitatea obiectivă de a putea interveni;
- h) în cazul neachitării taxelor aferente de către solicitant;
- i) când medicului veterinar i se refuză furnizarea informațiilor necesare, inclusiv a celor privind intervenții anterioare practicate de alt confrate sau de către o persoană care nu are competență profesională corespunzătoare;
- j) în cazul unor atitudini disprețuitoare, injurioase sau agresive ale solicitantului sau ale unei (unor) persoane care îl însoțesc pe acesta.

Articolul 46

- (1) Animalele suferinde au dreptul la un tratament corespunzător. Medicul veterinar are obligația să le trateze cu blândețe, căutând să evite producerea unor suferințe inutile.
- (2) În cazul unor intervenții dureroase pentru pacienți, medicul veterinar va practica, după caz, analgezia sau anestezia locală și/sau generală.

Articolul 47

Medicul veterinar, în activitatea sa de asistență curentă, în scop de diagnostic sau experimental, are obligația să respecte regulile de protecție a animalelor.

Articolul 48

Medicul veterinar nu va efectua experimente pe animale decât în condițiile legii și cu asentimentul clientului, pe care îl va informa despre natura experimentului, și numai dacă

experimentul nu îi provoacă pacientului suferințe.

Articolul 49

- (1) Medicul veterinar se va abține să practice eutanasia, cu excepția cazurilor când aceasta pune capăt suferințelor unui pacient irecuperabil. Eutanasia se va efectua prin metode aprobate de Colegiu și/sau ANSA, care în mod cert nu implică suferințe suplimentare pacientului.
- (2) La cererea proprietarului, medicul veterinar poate eutanasia animalul, dacă dreptul de proprietate este pe deplin lămurit sau în cazul în care eutanasia este impusă de lege. În asemenea cazuri se aleg soluții care să nu cauzeze dureri inutile animalului și să nu provoace resentimente din partea celor prezenți.
- (3) Procedura se execută fără asistență publică.

Articolul 50

În cursul prinderii, contenționării și al tratamentului, medicul veterinar trebuie să aleagă soluții care nu cauzează dureri sau suferințe inutile.

CAPITOLUL V

Alte îndatoriri ale medicilor veterinari

Articolul 51

În relațiile cu autoritățile de stat:

- a) medicii veterinari trebuie să respecte legile și să se conformeze dispozițiilor și normelor legale care privesc activitatea pe care o desfășoară;
- b) medicii veterinari din serviciile publice trebuie să își îndeplinească întocmai atribuțiile ce le revin, corespunzător funcției.

Articolul 52

Medicul veterinar nu poate abuza de situația pe care i-o conferă o însărcinare oficială, calitate pe care nimeni nu o poate folosi pentru obținerea de avantaje sociale și economice necuvenite.

Articolul 53

Medicul veterinar având și atribuții oficiale trebuie să evite atât incompatibilitatea, cât și confuzia între cele două domenii. Un medic veterinar din serviciul public care desfășoară și o activitate de liberă practică, datorită incompatibilității, nu poate controla un alt medic veterinar în domeniul de liberă practică. El nu poate crea impresia că ar avea acest drept datorită pregătirii sale profesionale sau atribuțiilor de funcționar public.

Articolul 54

Medicul veterinar, dacă execută atribuții oficiale, trebuie să adopte un comportament corect față de superiorii și subalternii săi, față de alte autorități și de reprezentanții acestora. Trebuie să respecte și să pretindă același lucru pentru persoana sa.

Articolul 55

Dacă medicul veterinar, după părerea sa, se simte lezat în demnitatea sa profesională sau umană de superiorii săi ori de alte autorități, în legătură cu activitatea sa cu atribuții oficiale sau de alte activități în domeniul medical veterinar, trebuie să se adreseze Colegiului.

Articolul 56

Față de persoanele aparținând altor profesii:

- a) medicul veterinar nu va permite niciunei alte persoane din afara profesiei să practice acțiuni medicale veterinare. Aici se includ și auxiliarii, care pot efectua unele acțiuni medicale veterinare simple, dar numai în prezența sau cu aprobarea medicului veterinar;
- b) relațiile medicului veterinar cu reprezentanții altor profesii cu care vine în contact în practicarea medicinei veterinare vor fi de colaborare.

Articolul 57

Medicii veterinari, membri ai Colegiului, desemnați ca experți tehnici și experți ai societăților de asigurări au obligația să respecte prevederile prezentului cod.

Articolul 58

În cazul încetării temporare sau definitive a exercitării profesiei, medicul veterinar va informa în scris Colegiul.

Articolul 59

Medicii veterinari membri ai Colegiului pot desfășura activități sanitare veterinare de liberă practică în conformitate cu art. 14 din Legea 221/2007 cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Articolul 60

Interesele particulare ale medicilor veterinari nu pot leza interesele generale ale corpului medical veterinar.

Articolul 61

- (1) Exercițarea fără drept a oricărei activități specifice profesiei de medic veterinar de către orice persoană care nu are calitatea de membru al Colegiului constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii.
- (2) Sesizarea organelor competente se face de către Biroul executiv al Colegiului.

Articolul 62

- (1) Medicul veterinar este obligat să informeze președintele Colegiului în cazul în care împotriva sa a fost dată o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă care are legătură cu exercitarea profesiei.
- (2) Fiecare membru al Colegiului are obligația să participe la adunările generale, la alte întruniri ale acestuia sau ori de câte ori este convocat, precum și să își achite în mod regulat cotizația.

Articolul 63

Medicul veterinar trebuie să dețină echipamente, mijloace, instalații și spații corespunzătoare pentru organizarea și funcționarea unităților medicale veterinare și pentru prestarea serviciilor, conform normelor stabilite, întreținute corespunzător în vederea desfășurării actului medical.

Articolul 64

Nerespectarea principiilor de deontologie medicală veterinară, precum și abaterile de la îndatoririle ce revin medicilor veterinari se sancționează de către Comisia de deontologie și litigii a Colegiului, potrivit prevederilor Legii 121/2020 și Statutului Colegiului.

Articolul 65

Nerespectarea prevederilor Codului de deontologie medicală veterinară, a legislației privind exercitarea profesiei de medic veterinar, precum și a hotărârilor emise de către structurile de conducere ale Colegiului constituie abatere și se sancționează de către Comisia de deontologie și litigii.

Articolul 66

Stabilirea sancțiunilor se face în funcție de următoarele criterii: gravitatea faptelor, a circumstanțelor și a urmărilor. Criteriile vor fi stabilite în Regulamentul de organizare și activitate al Comisiei de deontologie și litigii.